

Sopimuksien vuosi

Telakalla on sitten astuttu Kiky- aikaan ja tämä tarkoittaa, että teemme ensi vuonna yhden päivän enemmän duunia kuin viime vuonna. Tosin saamme tästä päivästä palkan. Tämän neuvottelutuloksen kanssa voi elää ja tästä kiitos neuvottelijoille. Vaihtoehto oli, että teemme kolme päivää PALKATONTA työtä vuodessa. Homma olisi toteutettu seuraavasti: olisimme olleet yhteensä kolme päivää enemmän duunissa ja siitä olisi maksettu palkka, joka olisi leikattu pois arkipyhäkorvauksista ja viimeistään vuoden lopussa. Tällä piti maamme hallituksen mukaan saada aikaiseksi kilpailukyloikka ja tämä olisi päättänyt laman. Uskoo ken tahtoo.

Työaikapankki

Olemme myös ottaneet käyttöön työaikapankin, jossa voi kerätä 200 tuntia vapaata. Pankkiin voi halutessaan pistää myös ylityöt prosentteineen. Tämä koskee myös viikkolepokorvausta. Jokaisen on itse ilmoitettava työnantajalle halukkuudestaan ottaa pankki

käyttöön. Työnantaja ei myöskään voi määrätä tunteja laitettavaksi pankkiin taikka otettavaksi rahana. Pidettävät vapaat on sovitettava pomon kanssa, eikä peräkkäin pidettävien vapaapäivien määrää ole millään tavalla rajoitettu.

Työaikapankkisopimuksessa jäi mietittävään se, että mihin tarvitaan uusi sopimus kun meillä on jo liukuma käytössä. Eikö olisi ollut paljon yksinkertaisempaa vaan laajentaa nykyistä liukumaa.

Tässä jälkimmäisessä sopimuksessa näen sitä oikeaa yhteishenkeä mitä tarvitaan siihen, että laivat pääsevät kyntämään maailman meriä aikataulussaan. Kyse ei ole pakottamisesta vaan vapaaehtoisuudesta ja työaikapankki on oikeasti neuvoteltu niin, että on otettu oikeasti huomioon molempien puolien näkemykset. Samaa ei voi sanoa väkisin väännetystä Kiky- sopimuksesta.

Juha Lehti

Päätöimittaja

Lauantai kuuluu perheelle, ei työnantajalle

Harva meistä on niin vanha, että muistaa miten lauantaina käytiin vielä töissä. Itse muistan miten kävin seitsemänkymmentäluvun alussa vielä koulussa lauantaina muutaman tunnin. Siihen aikaan oli myös paljon lakkoiluja, joilla taisteltiin työajan lyhentämisen puolesta.

On hienoa elää tätä aikaa jolloin nuorisolle on itsestään selvyyksiä pitkä viikonloppu. Samoin itsestään selvyyys on kahdeksan tunnin päivittäinen työaika. On ihmeellistä, että ihmiset pitää näitä asioita itsestään selvyyksinä. Näiden asioiden kanssa työväen liike kävi kovan taistelun. Kahdeksan tuntia työtä, kahdeksan tuntia lepoa ja kahdeksan tuntia kehittäviin harrastuksiin, ne olivat työväen ihanne paremmasta huomisesta. Ihanteena ja päämääränä oli, että normaali palkka riittäisi elämiseen ja harrastamiseen ilman pitkiä päiviä.

Ylimääräisestä ajasta haluttiin ylityö korvaus. Mikään näistä muutoksista ei tullut itsestään selvyytenä, vaan sen edestä piti lakkoilla ja neuvotella. Nykyään lakkoillaan näiden sopimusten purkamisesta. On ihailtavaa miten jotkut ihmiset pystyvät uskomaan, että kaikki

psyys itsestään ennallaan. Pelätään puolentoista päivän palkan menetystä, vaikka työnantaja haluaa ottaa kolmen päivän palkan.

Mitäköhän ne sen jälkeen haluavat? Viikon palkan? Kahden viikon? Aika paljon ihmisiä, jotka luulevat kaiken pysyvän ilman neuvotteluita. Ei kaiken tarvitse pysyäkään. Kaikesta pitäisi tulla parempaa. Mikä on parempaa? Etkö tiedä? Sinulla ei vielä ole ollut kehittäviä harrastuksia. Ajatteleminen kehittää aivoja. Pystyt siihen, jos et ole katsellut liikaa salkkareita, joka on sulattanut aivosi. Muista että sinä päätät annetaanko periksi Sipilän kaltaisille miljonääreille, jotka vievät kaikki voitonsa ulkomaille ja vaativat vain aina lisää.

Ennen ahneus oli kuoleman synty, nykyään se on hyve. Amerikkassa työläisiltä on viety kaikki, jopa järkikin. Sen näkee äänestystuloksista. Meillä tullaan hyvin perässä.

Esa Zuban

Varapääluottamusmiehes

Laivanrakennusta Stadissa

Arctechin tilauskanta näyttää vielä vähän aikaa kohtuulliselta. Tämä tietysti edellyttää, että työnantajamme huomioi omankin henkilöstön aseman työllisyyden merkeissä tulevina aikoina. Alihankkijoiden määrä on pyörinyt noin 800 henkilön tiimoilla. Samaan aikaan meillä on omia työntekijöitä Arctechin kirjoilla noin 360. Luku hiukan vaihtelee riippuen vanhuuseläkkeelle lähtijöiden ja uusiksi laivanrakentajiksi palkattujen määrän suhteesta. Tällä hetkellä näyttäisi rekrytointi hiljentyvän. Rungolle ei ole pitkään aikaan palkattu ketään varsinaisiin rungonrakentamistöihin. Huolestuttava asia. Avustaviin työtehtäviin on sijaan palkattu useitakin, mikä on tietysti hieno homma. Miehiä jää vanhuuseläkkeelle myös rungon hommita. Osaaminen karkaa porttien ulkopuolelle valitettavasti. Olemme vuokraamalla ja Arctechin olisi mielestäni syytä muistaa tämä. Ei yksin riitä, että nykyiset poliittiset päättäjät ovat näyttäneet vihreää valoa kanta-alueelle ja sopimuksia rustattu pitkälle tulevaisuuteen. Ajat päättäjineen muuttuvat nopeastikin. Mikäli työnantajamme antaa jatkuvasti sellaista signaalia ulospäin, että täällä tehdään duunia vain Suomeen veroa maksattomien avustuksella, rupeaa maapohja kasvamaan yllättävän pian aivan muuta kuin mitä laivanrakennukseen kuuluu. - Korkeatasoista betonia. - Paineita alkaa kasautua niin Arkadian mäeltä kuin kaupungintalotakin päin. Tämä on tosi ilkeä uhkakuva, jonka yksikään helsinkiläinen laivanrakentaja ei soisi milloinkaan tapahtuvan. Toivottavasti Arctech hoitaa asian suotuisasti niin, että laivanrakennus jatkuu seuraavat 500v. tälläkin paikalla.

Kiinalainen juttu

Viiking-Line tilasi autolautaa/risteilylän Kiinasta. Arctech jätti myös

rakentamistarjouksen tästä aluksesta. Viikkari olisi halunnut leveämmän kiulun kuin mitä Stadin monttuun mahtuu. Arctech tarjosi pitempää versiota ko. laivasta, joka olisi kokonaisuudessa ollut yhtä suuri kuin leveämpikin versio. Eipä sopinut Viikkarin suunnitelmiin lainkaan. Kuulinpa sellaisenkin väittämän, että pitempi versio ei kykenisi operoimaan Turun satamassa liian pitkänä. Turussa on pyörähdellyt myös suuriakin laivoja. Siinä valossa kuulostaa hiukan teennäiseltä selitykseltä. Todellisuus lienee hinnassa. Totta helvetissä Suomessa rakentaminen on hiukan kalliimpaa. Uskon kuitenkin, että Suomessa rakennettu laiva ei hajoa käsiin kuin kiinalainen fillari konsanaan. Viikkari on saanut myös valtion avustusta miljoonatulkulla. Muutama vuosi sitten valtio antoi tukea noin 15milj. Tästä olikin seurauksena, että Viikkari jakoi juuri samaan summaan osinkoina ulos omistajilleen. Tosi upeaa kusetusta! Viikkari täytyisikin laittaa boikottiin heti. Turkulaisethan taisivat jollakin lailla onnistuakin tämän tapaisessa toiminnassa taannoin. En itse astu enää Viikkariin koivellankaan toistaiseksi ja toivon, että am. osastokaan ei enää tilaa risteilyjä Viikkarilta. - Boikotoidaan Viikkaria! - Kiinalaiset ovat kuulema erittäin taitavia laivanrakentajia. He kykenevät rakentamaan risteilyaluksia, jotka kulkevat myös ylösalaisin hiukan niin kuin sukellusvenheet. Matkat sujuvat rattaosasti kalojen tutkailien jne. - Tämä olikin se kiinalainen juttu, hehheh.

Suuret kiitokset luottamuksesta valitessanne minut jatkokaudelle.

Ilpo Haaja

Pääluottamusmiehes

Kiky kyykyttää

Palkansaajia kyykyttävä kilpailukykysovimus kyykyttää myös Suomen taloutta. Viimeksi tämän toi julki talouspolitiikan arviointineuvosto.

Totesin joulukuussa tämän vuoden budjetin palautekeskustelun ryhmäpuheessa seuraavaa: "Myös hallituksen hehkuttama kilpailukykysovimus, jota monet aivan oikeutetusti kutsuvat palkansaajien kyykytysovimukseksi, heikentää julkista taloutta ensi vuonna. Hallitus puhuu velkaantumisen hillinnästä, mutta ottaa yli miljardin lisävelkaa maksaakseen palkansaajien kyykytysovimuksen kustannukset. Ellei sopimukselle asetettu ylioptimistinen työllisyysvaikutus toteudu, sen vaikutus budjettitalouden alijäämäisyyteen jää pysyväksi. Suomen kilpailukyky ja talouden perusta ei ole perustunut eikä voi jatkossakaan perustua mataliin palkkoihin. Sen on perustuttava osaamiseen, korkealaatuisiin tuotteisiin ja motivoituneisiin työntekijöihin."

Näin todella käy, ja on helppo pysyä edelleen joulukuun puheiden takana. Vasemmistoliitto on ainoa puolue, joka ei ole hyväksynyt palkansaajia kurittavaa kilpailukykysovimusta. Olemme äänestäneet

kaikkia kikysovimuksen tuomia heikennysesityksiä vastaan eduskunnassa.

Automatisaatio, robotisaatio ja digitalisaatio etenevät vauhdilla. Ne vievät väistämättä enemmän työpaikkoja kuin tuovat. Duunareiden pakkottaminen kikysovimuksella tekemään kolmen päivän verran vuodessa lisää työtä ilman palkkaa on tässä valossa käsittämätöntä. Taustalla onkin perusporvarihallituksen ideologinen halu kurittaa palkansaajia ja ammattiyhdistysliikettä. Se tapahtui härskin kiristyksen ja eläkeläisiin, lapsiperheisiin ja työttömiin kohdistuvilla lisäleikkauksilla uhkaamisen avulla.

Tämä on syytä muistaa, kun duunarit käyttävät 9.4. kuntavaaleissa äänioikeuttaan.

Kari Uotila

Kansanedustaja, valtiovarainvaliokunnan jäsen

Telakkatyö on puolustamisen arvoista

Vuosi 2017 on alkanut kiireisenä ja työn täyteisenä, kuten vuosi 2016 päättyi. Kiireiden painaessa päälle "pinna" on joskus kireällä ja mielen valtaa usein tunne, että aina ei oikea käsi tiedä mitä vasen tekee ja toisin päin. Yhteishenki on kovalla koetuksella. Kiireiden ja työpaineidän keskellä saattaa helposti unohtua se tosi seikka, että on myönteisiä puolia joiden olemassaolo ei ole kaikille itsestäänselvyys. Niiden muutaman sadantuhannen suomalaisen kohdalla, joiden kohtalona on olla työtä vailla jo pelkkä työpaikka sinällään saattaa kuulostaa houkuttevalta.

Jotain telakasta työpaikkana saattaa kertoa se, että telakalla on poikkeuksen paljon poikkeuksellisen pitkiä työsuhteita. Se, että on ollut mahdollista olla ja halukkuutta jäädä usein jopa kymmenien vuosien ajaksi telakalle kertoo jotain. Telakka on ja on ollut veto-voimainen työpaikka. Telakalta on myös lähdetty muualle töihin ja palattu takaisin.

Työpäivän päätyttyä, kotiin lähtiessä, on sauna aina lämmin, kuntosalin käytössä jne. Jotkut ovat tarttuneet tilaisuuteen opiskella vierasta kieltä ammattilaisten opettamana. Telakalla on oma ruokala joka tarjoaa lounaan kilpailukykyiseen hintaan ja ruoka on itse tehtyä, ei keskuskeittiöstä tilattua.

Valtaosa suomalaisista pesee työvaatteensa itse, mutta telakkaväen ei tarvitse - ja hyvä niin. Suojavälinevarastosta löytyy kengät, vaatteet ja muut suojavälineet ystävällisten työntekijöiden avustamana eikä tarvetta kauppareisulle ja "kuittirumballe" ole.

Oma terveysasema on nykyisin harvinainen tapaus suomalaisessa

työelämässä. Siitä on syytä olla ylpeä ja pitää kynsin-hampain kiinni. On mahdollisuus käydä lääkärissä työaikana ilman vaatteiden vaihtoa ja hoitaa reseptit ja rokotukset kuntoon. Ei pidä myöskään unohtaa sairauskassaa ja mahdollisuutta saada korvausta silmälasista, hammaslääkäristä, tutkimuksista jne.

On toki syytä muistaa, että hyvien puolien muistaminen, tahi niistä muistuttaminen ei tarkoita, että kaikki olisi juuri niin kuin pitää ja mitään parannettavaa ei olisi. Aina on parannettavaa, aina on kehitettävää eikä maailma, ei myöskään työmaailma, ole koskaan valmis ja täydellinen. Paras tae hyvinvoinnille ja mahdollisuuteen edistää työoloja/ilmapiiriä, on luonnollisesti se, että työtä riittää eli suomeksi sanottuna se, että saadaan tilauksia uusista aluksista.

Tilauksiin yksittäisen työntekijän mahdollisuudet vaikuttaa ovat luonnollisesti vähäiset, mutta laadukas työnjälki ei taastui pahenna asiaa ja senhän me osaamme. Yhtä kaikki, positiivisesti ja myönteisesti kaikkiin osapuoliin suhtautumalla on niin työelämä, kuin elämä yleensäkin helpompaa. Eri näkemysten salliminen ja kunnioittaminen on elinehto edistyksele.

Telakkatyö on arvokasta ja puolustamisen arvoista epäkohdista huolimatta ja sen paras puolustaja olemme me telakkaväki. Yhdessä, toisiamme kunnioittaen ja vahvuksiimme nojaten me myös siinä onnistumme.

Terveisin: Tsv **Markku Kyröläinen**